

Id. Pezom. t. Angelica B

1862 -

maka, skan också ha en förenig-
ning lika oförändring som Den som
hvarken sammanfogat den, Teod-
or du som du är Jesu blod var
er af alla edra synder, de Döds-
enhet såkert högre byggt på den
min tre, men du tycker jag så jag
kan säga om det, och under
det jag nedskriver dessa om du
tänker känner jag mig alltså
och förmodar att kunna laga allt
sammans af Guds hand.

att alldeles draga sig ifrån de Guds
och jag ej såsom i många fall varit
och naturligt uppmuntra till, men
att ej undvika besöka dem, de
Gudsdomen är så skändes som det
derom också jag bedja dig, om du
mycket självfreskhet legger i den
begär.

arkivert tror jag vara ett bevarande
i den bryt. att mig ias beaktat som
dena skapet den 23 och sedan af
den 26 har jag åter erhållit, den
du litar om stället, jag känner jag
mig dock senad att i dag bevara

Tredjeafton den 5 December 1862 kl 4
7.

Thine Angelica

att jag förhoppas att du be-
kommer och kan återkomma dit
att jag oförmodar väl, - och dock
har till underkastad att jag ej
att möta vidandet di jag ser det
någon, afven om det varit oroligt
sinne skapen sidan. Den underkastad
om den sova kalsynen jag
men kan du ej tro. Teod B var
i den jag förmodar tror, de
de yngre tror om begravningen,
jag är så mycket taglig för att
trost och kyskhet att Josephus
barnliga tro och förmodighet till
åker mina guld, en kyskhet med guld
ter kan skilja bättre första för
mig. Den starkast di nu som
är bevarad, och kan kan jag
väl att bjuda er jag i denna
verld, den som förmodar att i en

fridkan, det är lika omöjligt
att genomgå utan att befläckade
blomma, som det är att vada oför
världsbafat. I Kake Jessas dag
"Kommer I om en Tiders välsegnad"
skak jag ej de tygstra med ned
"Lagja gån" ja de borde jag bjuda
en Luvil och säga gån i tid.

Dere jag rik, då skak jag beståter
om en telegramm frur dag, nu
måste jag säga om med brev, skak
dack sit ofta som omöjligt, om och
blaa omgård rader, Visom en trosafren
är säkert denna väntan nyhet, nu
har behafven jag ej röpa "Ferrefock"
om tron. En tecken fra Guds barn.
Hertighet är om jag gifvet, da om
blefvet förkunnadt att Jesus är
led för oss skak, hvarfor lats
jag om ej säga med detta oför
att om det segnande tecken, utan
läker målet efter andra beris på
"räd skak ja för rot", da det
alla jag aldrig kan blifva oraget

för mig gifvande, har Gud handlat
med andra sydon, ty hade Gud kett
skakat. Hvarje oronenske från en
sidan sang, (som den dack e gjett
da vore det ingen lösen för mig,
jag kunde vore mera kördagel
fin jag andra. Omte enlet om
alldigt klagen stora der fack. atinge
da är omöjligt eller fjernare från
ditt gemensamma lifnadsomst, ty
du vet ja att Gud förmoder hela
ske dit. ofverlifnadsens sekond skak
kanake löse mig att bedja, jag
och da om Gud tar lats om Kommen
och en inför Guds allra, och tyg
om att Hon omte föra en oför
den ena klackeler tis den andra,

Gud som har ledt do. skit sedan
Hon var en liten gosse vid sin lats
skak säkert lats honom ena för
det förlit, der sydon laggjind från
världens grus, skak med latsket sang
dig ett omöjligt och Gudsomligt
anspråk. Har Gud som jag fack-
förande brygges allt dag tis lats

att skola min helma, och den
tyktes genom sista veckans erfaren-
het bestämt lida af en
slingsning i den vägen. Någon
enda gång i sällskapet onsdagen,
anser jag nämligen att ett kort
besök hos de för gynnade kom,
då vi komna, kan vara något
uppsökande, isynnerhet då
vi länge varit ensamma, och
därför våra själar trötta på vår
sjuka kropp. Loken och jag
den ena läst om morgnarna den andra
om aftnarna, och desutom en stor del
af dagen, hvarest kommer min
ohälsaga att tala, uttrycka och
vidlyftigt våra tankar, men trötta
och det oaktadt, åtminstone jag ä

Uppskade den 30 Nov 1865

Kära syster Angelica

Sjelfva bliffron kärda åter
tydligare sångens stöttoner, än
jag kan göra, då Guds kärlek
beprövas. Blott jag afstånd
kunde jag deltaga i din fröjd, och
det icke därför att jag medlidit
förstår och tror på Guds kärlek,
utan blott genom min oförmåga
att besvara den.

Men när det gäller menckliga
förhållanden kan det ju föda
ondskapel och veta sig vara öfver
af någon, der värdnad och upp-
offrande kärlek skule vara till

örörat. För att fullkomna likheten
skulle du, så jag själv kunna säga:
Gudsfröken dig med förtroende är
en sådan varelse, ty hvad du är
för ägonblicket efter, skall du ge-
nom ett öfverdriftigt omgång, be-
seende för ena Rånslor såkert
vinna. Det är äfven i denna
öfning jag är stadd, men det är
i förinnan allt hvad som be-
nämnes med det namnet är afslutadt,
som sången börjar, dock dock för
alla uppmärksamhet, de betecknas
för att göra arbetet lätt, nemligen
det att låta sig vara ett förnimmel
Lusten att skriva har under de
sedwa dagarna varit mig alldeles
absolutt förbjudet.

af orsaken, hvarifrån min afsmaga
att umgås med människor kommer
är det egenkärlek, högmot eller
det obrutna af den stenhårda naturen
som ej ger rum i hjertat för andra,
är de, som ständigt besökta mig
med kärleksfulla, dessa skrovar
håller återkomma alltynt orsande,
vid hvarje liten utflykt, att hem-
känd, eller då det gäller för mig
att de umgås med mera en en om-
sender. I följd af detta lyte i
min själ, förstär och vet du sedan
gammalt, att jag gör jag bekant-
skaper, förskaffer Rånslor m. som
alltid, då det gäller Rånslor
tråkig och tråkig, men hvad
är att göra, jag är

Nu som ofta här känner jag mig
sublimt stett öfver den vinsten,
när jag öfver kan glädja andra
med de gifver jag af dig utbiller
i omgifningen, till då jag uttryck för
plig af min faterdom. Både den
utenskift växer af sig ut ut
dualt, innetället fördärfar och
stunders stöket, och triter af acku
under det tanken och Rönsten arbetar
med att förvara det i edlingssyng.
Tack för din vänlige likvid, men
nu man som jag ej förstår att sprun
och ej kan det för närvarande genom
omständigheterna, då känner det lilla
försämrade att få värd af den
som för försämrade ^{många} värd af sin iakt
ningen, men jag vet att du gör det
gera, och besöka då ej låga emot
med tacksvaret.

Det var upplifvande att ibland
då höra Lotten tala lilla liflygare,
isgnerhet, då jag för oss idel
ära, hvilket isgnerhet är fallet
hos Grefvinnan Pape född Ess.
Sofantem är den sistnämnde en mycket
originel och vänlig människa, i
sinna sarskap sig triffas utlyg
bra. Eljest är utom Lottens sarskap
Major Brandt det, som entrafverar
mig mest, isgnerhet då jag för
tala med honom tala i tala, hvilket
jag tillika haft tillfälle till flera
annan gång, då han kommit
för att magnitiserar Lotten, och
den har veferligen varit Rast, ty
endast under Lottens afklädning
har han varit, men alltid beruset
11. 11. 11.

De få anmärkliga eller upplysande
ord, som blifvit uttryckta af honom.

Ton och röst på hvilket han säger
uttrycker sitt tryckta tankar ges
samtalet sin frägnad mer än
ordin. önsjukt och rikligt
af sin svaghet förgykas allt, och
komma mig att tryckas att hans
mukter på ar djupens ord.

Såförligningen besöker jag stundom
med förklarar en promenad vi gjorde
en gång tillsammans, som jag just
icke vill, att vi skulle, ty emellan
som den tillsammans med en fru
andra, hvilken chura söst och
som, vi och förblifver obekant för
mig, så blir vår sammanvärdhet
lyst, till som den

hus, ~~den~~ en stor del af patienterna
finnas, och göra dessa lita besök
hos tvärsandra, och aldrig förmin
ner någon så lifligt om, att man bor
i en smärta som den, vi bo i.
Jordens längt bort på landet.

En dag i förra veckan, då doktor Wont
en vän från Göteborg. Fru Romsag, gick
jag till Sjö, för att de skulle få
våras lilla ensamma, men den gången
vanligtvis jag ordentligt der, liksom
vi jag en gång efter ett besök hos
Majoren, stannade en stund hos hans
fru, honom mycket lik, såsom det
förefaller mig. Ivenne dagar
badde Fru Romsag hos Sjö, mycket
besökt, vändig, men oroväckande
som en, som vid många mig till
Sjö.

jag packtet med skowlen
och dess afuga innersta, tack
för det. Tornte lag brief från Lena
jag är ledsen att jag fått ej
vetit af det, och nu ej får tid
att besvara henne, men snart
vill jag skriva till både Lena
och Louise. Begär af ditt
sista brief blef riktigt förklarad
för mitt hjertats innersta, jag ej
alenaast förstod utan uppfyllde
detsamma, så jag i går siddes
i sällskap med Rotenruter vandrad
ut till landet, uppför höga Kullar,
der luften var så ren och klar, för
att ej säga vänlig. Vi göra ofta
sådana promenader, och medför
nåstan alltid friskhet till oss
inne, min längtan att

landtbo tycks snarare tje af.
togs, hvarje åkdon jag ser komma
från den ena eller andra tullen, hvars
jag i mitt sinne helt bekant på,
och när de fara ut skule jag
hafva god lust att följa med ut.

En syster till fru Been bor en half
mil norrifrån, genom fru Ramsay
hafva vi blifvit bekanta med hvar
och hon har lofvat att hemta hvar
att den sig någon dag, och då får jag
väl följa med, som för nyfikenhet
skulle att besöka en landtjord i söder
skan vara intressant.

Nu när du kanske ej mer kan
skrifva till mig, ty inga bref komma
honom mer, hoppas jag att du vilja
att anstränga dig kan skrifva till mig

och i veckan. För då samlas
de alla och afger

hvar sin hälsning till dig

för mig, då jag själv är så tacksam.

Att jag råkar Beate-Christina
liker ännu i min häg, och dock
rädd genom brist på dessatenskap och
anknutningspunkt med henne,
mycket oöfversiktligt hvad den
brakvagnen beträffar, gick jag
ändå fram, då jag bestämde,
nu är jag tacksam.

De ordliga rapporterna om din lilla
duska, gör äfven minna steg omfö
jag både och och intet vill se henne
döende, och jag stark till kropp
och själ, då jag genast för att
hjelpa dig att vakna, men då nu
saknade alla Meyers intyg om
helsen jag fortfarande känner mig
klen, så fruktas jag att mera åka
än förgöra din oro.

Min hustru är så stark och ginst och

Skäde den 6 februari 1855

Kära syster Angelica!

Lyftad öfver jordens och
motgångar, som jag kände mig
i Lideys, då jag återvände från
Altaret, måste snart trons och
glädjens vingar pröfvas, hvad
krafter de ejde, för att motstå
jordens dragningskraft. Profet
blef visserligen ej stort, men dock
kände jag kraftigt den egna viljans
påtryckning, som i fröjdens stund
tycktes gämd i Guds.

Men än vinnerns hem och farna
hade ett bestämt mål för dessa
dagar, gjort för mig en lilla

etter i min själ att ett återbud
från Adelaide ej kunde annat än
förorsaka smärta. Jag liksom
skändes för Gud, för människor
och mig själv öfver, att efter så
mycket verklig nedergående kan-
na blifva medfärd af en så liten
motgång. Söndagen följde i en
lystlig kamp mot trötthet, men när
måndagsmorgon gredde, och då alla
hållgorda förberedelser till resan var
ämnade att afslutas, då kunde jag
tomhet i hagen grad, och var färdig
att afvärslerna mig att min vänliga
hjälp, att ingenting vilja göra,
då mina planer ej kunde verkställas.

Lystligtvis gaf Gud mig litet
mod i kraft af sin utgytne och
nytt undfångna blod, att arbeta
i skuggan och fortsätta mina arbeten

2
Hvad är nu att göra, i dag slutas
jag gymnastiken, då Major B. för-
klarar mig aldeles återsteld, hvad
organet beträffar, och anser derför
som han sade enligt skal att fortsätta
gymnastiken här, då det är så mycket
billigare i Stockholm, och då plikten
fordrar att använda sina penningar
på bästa sätt. ... Hvad mina affärer
angår i Kusthållsvägen så har jag redan
genom kvantitetsköp uppköpt gips
ett så mycket jag behöfver till den
22 i denna månad, så att öR på
kyrkan vare det enda jag kunde in-
bespara genom att vara på gäst.
Att stanna dessa fjorton dagar har
jag derför ämnat, för att se, om
kuren bliver beständ, men att vara
här så länge utan giltig orsak, skulle
vara tråkigt, om någon best.

och Gufstheten i hvarje ord, och
jag lifvas ofta mer af hennes
eldliga uppfattning af saken än
af afstyggelsen att det talat i
sag sjelft är ande och lif. Mycket
har jag kämpat emot tröttheten
just under denna stund, så
att jag knappast att jag ej ofta som
i går skak svika frubandet,
det är bra underligt att just då
saken känner sig som starkast
är jag svagast.

Bli ingen Kortkärningsresa
af, Kommer jag säkert hem sednast
i dag förtor dagar, tid, nog ska
det bli kort att ja, titla in
i den lilla hem anna en gång,
inte då ej den lilla saknas
Sovall alskade system. Helst
och det från

lär tillåta på att det skall räcka,
utan behöfver vi för säkerheten
skänka requirera annu något till,
men af hvem vet jag ej, 25 Re
vare mer än nog, för W. och L
mina penningar om hand na.

En läste, som Lotten och jag gjorde
hvarandra den dag vi gemensamt
sade Jesu ämnelse, har hitills
vart mycket lifuande isynnerhet
för den alltid torstande Lotten, det
var att hojje gick läsa gemensamt
och Guds ord, och dervid fråga och
förklara för hvarandra uttydningen
af hvad oss föreföll svårt.

I Söndags gick var Söfi L hos
oss under denna stund, och många
Skriftens språk, som vi öfver gå till
lärt förbi, gafva oss nu äro, profet
och och fröjd. Lotten

ty sade hon något så kvadt
Det som att det var bra
roligt för Urban, att han kom
med och hur treftligt han
hade funnit det. Hemma
hos oss

Slutligen skildes vi åt
och jag gick upp, och har
traktat ännu en gång
alla de saker jag hade fått
och när jag såg dem och
läste ditt snälla brev
skändes jag riktigt för
att din godhet emot mig
som jag besvarar med
kalle innehållslösa brev,
men jag tror dock icke
att jag är alldeles så kall
som jag verkar mig, för
både då och annars ofta
känner jag rätt lifligt
den kärlek och godhet, som
med mig liksom alltid du om
huldar den Gula.

Bergvitten d. 7 Oktober

Snälla vän

En klar månskensnatt åter
vände Lärbror och Tante
ifrån Stöckholm, och min
förtjusning att återse dem
behöfver jag väl knappt
beskrifva för dig, och tror
mig knappt vara i stånd
dertil.

När alla de andra hade gått
till hvila efter en berättelse
om allt, som hade till-
dragit sig på deras resa
och jag hade tagit upp
mina saker, gick jag
ut med Lotten och dröm-
de i månskenet om hur
allt hade passerat, men
om något visst

var föremål för min dröm
det kan jag icke så noga
specificera.

Vi gingo tiggande framåt
och när våra ögon möttes
gick ett leende öfver bådas
våra ansikten, hvad kunde
det vara som så idrog
sig vårt himmelghetsfulla
smileande, var det blott
af idel fröjd öfver att de
håra föräldrarna vara hem-
komna som Lotten log, och
var det af öfver glädjen att
alla mödde bra hemma
som jag log, det bedrog
kanske till vår glada sin-
nestänning, dock log jag
mer åt händelsernas gång
som så hade sammankommit
våra båda familjer.

Att Lieutenant Urban så
af en slump åtföljdes bekant
med oss, upptog Lotten

helt hvar af mina tankar,
ty på beskrifning om ho-
nom har jag liksom den
fundit honom intressant
och visste honom tillika
vara musikalisk, och att
han kanske skulle finna
något uti att umgås hem-
ma, särskildes då en gvar-
tygledning eller något dylikt
förekommer, och jag bedrog
jämig deruti, ty han hade
funnit det ganska ange-
mamt redan försla gingo
blott af den musik de
kunde bygga honom på
detta dåliga instrument
samt annat hvad ni hade
kunnat påfunnit att vara
honom med.

Nu kanske du vel ungefär
hvad jag drömde ^{om} och att
Lotten drömde om det same-
ma, det gissar jag utiiff

Mademoiselle

Mre Angelica Peyron

Chère like syster

Gud morgon jag har bekant nu
efter en Rämpande gvaltskand och
en orolig sinn, jag Ränner mig glad
öfver att hafva såna en mådadedag
som Dagens salighetens dag under hvilken
jag kan betide lära Ranna och stika
Herrn är under de föregående dagarna
vått Herran gör mig till en vis Jäffva
och gör min själ stika på allt mera stika
Angelica utan arbete. Det jag ej kan
hafva sin besliga helt. därför stikan
jag redan på morgonen det arbete
enuti systrungen ligger Läkens som
hon glömde, och utanpå en sådant

som tackar henne.

Na vandrar du Danake sedan i de små
klubbvisbanderna ensam med Gud,
ja min Hans Orde bereda dig till
ett stort kärleksverk för i dag. Och
när du sedan vandrar gemensamt med
gudsens folk o Angelica "uppväck
den gifva som ate dig o" tala Guds
med Jerusalem, byd till bröllopp
ja nödg alla Rympeligen och
helta att ate af det brädet som
är nederkommet från himmelen
och gifva världen lif.

Ja Angelica så mycket i min främig
stör rik jag bedja för dig, och
tecka dig om du kan frälsa en

kyll ifrån döden och skyla all
ofvetsinelse.

Ja jag vet af erfarenhet att Herren
gifvit dig det frändet att stärka
det som då rik. ja jag behöfver
dig snart på egen hand, som
att medel i Guds handen att ge
en tröstefull svar på min
Herre skäler du icke om att
förgås"

Jag har drömt i natt att Petrus predikar
ej finns i beklådan, skulle den drömmen
bessnas komma ej något bud men
men finns den så skickas jag på
ännu en gång.

Ellin helbar dig

Helsa dem mycket. ifrån systers Lda

Jag vet ej hvarför jag är så
glad, ty fastän ryktet om deras
inbördes lycka, visserligen gaf mig
anledning dertill, så fölls det till
i hufvet. motvågande längsamma
glädjen är något en sig själv
något stort, men dessa be-
våningar från glädjen till som
Rommens mig ofta och öfver
och mera tjernant och stika
sinne lag, Guds undergifvet
och oförelähet, och derigenom
mindre tungt. Jag stika
starka sinnesyttringar.

Hvad jag önskar att Lina
matie. Hvar kommit på
nåra sin Gud! ja Lina det
happas den är. Idas

Monday 18th

Lina ditt brev har jag em-
brat mycket tack för a
ord, det var mig Rätt
gitt något sådant. Rätt
det enda jag hade
oia, då de var hos
dag, åter dagar sedan,
vecklade sig under veckan
men är nu åter bra,
bidrag öfver detta någ-
men trycket att ej
det något om Anger
Nu är den fragen för

besvared hvorfor Angelica
spørgte for den Tante, Frø
tanten hun var på Byen
as for en malere, som
et der i sommer, derifrø
med honom lode hør
en ask ful af blommer,
hva gule blom i træerne
ke med nogle ord til
te. At denne Kelsning
skulle kunne den Ulden
være nu i Lovdag, liden
vecker, sedan hun lode
Runde hun val og ana.
vare har Anna en glæde.
Kammet mig og Tante

til gode. Wilhelm og bortest
men de tvende vecker de til
kommeas frejdats deruppe i mange
mange latter om dets liden
om de på liden. Angelica liden
blod annet. "Joh og liden
fiden engler omgivet mig og
har og gjort de liden en end
ging Anna" De liden haft en
syndning for folket, men
de fide. Angelica liden at fide
tale af barn kom hende i hende
springandes Tackande honom
for der stunden.

Hvad jeg mere menas af brydets
virk jeg så gerne berette dig
ifan jeg kan sige dig om Thun
de jeg mestretes og i Heden.
ad i den liden liden liden liden

Dea. den 17de Septbr. 1848. Det er en stor glæde at høre om din helse og at du har det godt. Jeg har drømt meget om dig i nat, og drømmen betyde det er meget, selv at det endelig som brytende bølge slip sig og tydeligt oplyses for en, men det i drømmen gik det som om på dine ringer, og så så det at jeg har meget af dig.

Jeg har drømt meget om dig i nat, og drømmen betyde det er meget, selv at det endelig som brytende bølge slip sig og tydeligt oplyses for en, men det i drømmen gik det som om på dine ringer, og så så det at jeg har meget af dig. I minde ligger jeg og tænker på dig, og du som altid er der. Det er som om det endelig som brytende bølge slip sig og tydeligt oplyses for en, men det i drømmen gik det som om på dine ringer, og så så det at jeg har meget af dig. I minde ligger jeg og tænker på dig, og du som altid er der. Det er som om det endelig som brytende bølge slip sig og tydeligt oplyses for en, men det i drømmen gik det som om på dine ringer, og så så det at jeg har meget af dig.

Obi. den 17de Septbr. 1848. Det er en stor glæde at høre om din helse og at du har det godt. Jeg har drømt meget om dig i nat, og drømmen betyde det er meget, selv at det endelig som brytende bølge slip sig og tydeligt oplyses for en, men det i drømmen gik det som om på dine ringer, og så så det at jeg har meget af dig.

Kære Lina

En stor og storsindet og en
ibland mine venner, og
sommer den, som er
appetens. Det ender tydelig
jeg at lufte og drømme
et. Det er som om det
som ligger i min hjerne
og min sjæl tænker sig
derfor. Det er som om
nat a change of place
change of mind.

Derfor aner vi mange
et vist liv som noget i sig
selv? Det er som om det
baseret af en af de
sammenhæng.

Krea ströcker, den jag tror
 att för det mesta, beredda är
 som pastasallad eller fruktsallad
 för, och de starka smaken af
 skinka eller maskost och smör
 på den kostgädda och smör
 påkostning af fisk och kött.
 Den är icke af släpht och
 afvaktning, som den, att berett för
 deka först från smör är, som
 jag nu känner mig så kall
 som utan något spetsigt utseende
 under det smör, som af smör
 och vid de högt kostgädda lägen
 för en af en angelägen, som för
 en borden med lättast hand
 så kan en ständigt under
 försörjningens (Gud gifte oss
 att laga) bön) fröter sig efter
 med en faktiskt hand, som
 så kan konst.

...na si let...

på engelska om Söndag. Men
 kom hem i Söndags kvällen, och
 Söndags mornan var den
 Pastor Raskbich, som hade varit
 en invånare. Engelsen hade
 mycket berättat, och förde han
 oss till att utlagga honom
 mycket engelskhet. Det skulle
 att de skulle vända sig om
 honom. Att det var honom
 Raskbich om vi för sig i riket
 sig om Söndag, det var han
 som berättade om Söndag,
 vidder oss, vi i Söndag, men han
 det så mycket. Han menade
 Söndag. Tänkte vi om du ville
 komma på gästerna, ^{de, så var det Söndag} de skulle
 egen betydelse utan någon
 tanke blott på Söndag,
 om det vi vilja komma till
 att så, kanske något en eller
 två af Söndags ständiga
 ifrån Söndag.

Kära Angelica!

I dag är det Onsdag, och allt är i ordning. Jag har
brevet bevarat mig för blodsotning. För mig
har jag tillvaljat att försöka med en
afkallande, för att återställa de krafter som
från förra gången förlorade, dels genom regel-
bunden steg tagna vid iskyrnan af en
bottel var dag R. samt den strä-
dande färdande Sjukvårdsuppgifterna.
För att i detta var nytt här, så
friskt ej vara församlat, och
något enklare. Den nästa, för
resa till London som Lördag, och
det ej bli bättre vid den, och när
ingenting annat, om jag stannar
samma här. Tillräckligt att

Ernst vara ute alla dagar om
det afven bläses moti hne Ernst
nu vara frist. Om stackarn matte
jag hafva förefatt dig, då gick om
och tack för missen stod i matte hne
utan blott det om, och låt hne då jag
vet de alltid gör så riktigt och de jag
äfven migra kommer sedan jag afstuderat
matte, fick jag det Sundayblad jag hade
tack för de båda beggar, denna är ännu öfver
helt mig, för hem bland, varit hemma
i oron, vandra även i eftermiddag, men
jag med alla om Lindor, hvarfor jag
tänkte på Postens om den Tredag, och
det varne bäst efter denna de lät och jag
följa mig äfven Sundayen till en annan
och jag de för ifrå vidar och denna till.

2
Dessa blygga

Träde vi blott regligt af blygga
på det saliga uttrycket, vi ibland
tala om, som en möjlighet för
oss och andra, då skake vi
både för dem ^{vi vilka} och oss själva
länge afsmattat till den dagen.
Då den frötska kyrkan sommar
och syder för blygga i sitt
fångelse — men vi har ändå
blygga, när det gäller oss själva,
har vi gå med ih blygga när
det gäller andra. Om länge
af min vistelse på jorden till
or det, som verkar ut som att
man nog så icke får
Bläst och avsked i blygga

medveten mina krafter optit
och sömn göra hvad de kunna
för att upprätthålla dem. Jag tycker
sedan jag kom hit, har jag en
gott annat än att med
djupa sucksitningar. En sådan
vard och smärt har jag på
ej på 30 år förrat något förr
före i hemmet. Det känns som
att jag kunna ha en sådan smärta
gäfnar att gäfnar istället för att
kunna hjälpa. Betydelsefullt
har mig en oöfverblifvande smärta,
efter hennes svår blodspottning,
som var i Maj, blef hon ej
förrän i September, kanske
skall det gå så öfver med mig,
och det återstående kan också
blifva en smärta. Jag kan

utan blott att vara frisk
vi åter få va. Den enda
bref ha jag fått och det
har dock varit en sådan, hvad
det är godt att se för Komme
de bort, ja de en annan
Komme att låpa till. Låpa
Ladugården är det långt bort
så att jag inte kan gå för
ejst ej gå dit, men sedan
jag följer den en gång.
Kan du läsa mina brev, i de
har jag en så liten blygsam
Det är en så liten blygsam
är bättre om honom i sin
tänker, fastän han är den
. Det är det utan att
jag behåller några andra

Cont also bonds system.

Här da nu på våra föreläsningar
 orsaken till alla dessa sjukdomar
 spida blott, att det var af Malaria,
 som jag sedan så länge har sett, som de
 är af en artens förtärför smittan,
 som jag bländat och har varit bekant
 honom. Dock i alla händelser
 är ja en mycket liflig uppgift och verk
 sked att härnämnda och tydliga alla
 gula råd, har blivit för, jag och
 själv sedan därtill, har redan varit
 bortat uti smörgåsar, malar, hvar
 sked ägg, som jag skönt brukar
 sluka i nägot tag, jag äter
 att tvinga mig åt jag till och
 med två ägg med smörgåsar

"Genom Stabilitet och hopp varder
i hufvudet denna ord i enlyst om
efteraktet, der enda dykt, som skake
kanon Raser mig, men de de physiske
maverke sa mycket pa det psykiska,
sa ar det ja mojligheten att trost pa
outomattning, standan försäkras
den ara, jag tror en all ut ingenting
min helhet min. Men man ser
som jag ej vill ifrågasätta det
en min försäkras att Karlens bete
"omöjligt" de blir åter den frage,
huru gränser in? emellan den kariska
troförmögenhet och själfföraktelse,
och den Karlensfulla omsorgen för
genom sin anse på Raser min
först för Raser den maver, givet
af lif att Raser för sin hufvudet
is bestämmande i sinnet, att
man ej vill om ^{det} om eller frage,

som drömt för mig, jag tror den
den förtroende. Så skake de utlyst
da det utlystade Lindagsträttstid,
frage om af en orolig anse, som
de. maver förant, de var det ej, till
att Raser jag vilke delge min min
derafur, för dessa människor, som
jag tycker skake de af trostade utlyst
att lifur ja, eller af detta frage om
förmögenhet, som en ständigt hufvudet i de
som utlyst den
som, (ansen) jag vilke utlyst Raser,
hufvudet fick jag det Raser i giv
ty ej en utlyst Raser maver Raser jag
so so, ut den Raser maver att Raser
en utlyst hufvudet Raser en
Raser, att Raser Raser en utlyst
hufvudet med Raser maver, som Raser
Raser skaket i Raser Raser
En stark Raser Raser Raser
Raser, som Raser Raser Raser

sluckt är glad och stolt, i min existens.
jag som varit, egennärhet om fördrag
så ganska antingen i församlingen och
i hemmet i den såklara med
människor. Således envar med mig
gud har jag dock i varit, ty jag
har varit mig som tyckande, jag
säger så var, till hvilken istället genom
lystnad, ja jag blif nyss så hos för
dessa, så jag förklarade att broder Cla,
efteråt skänkningen, att "bedja, att tala
på gud ej kunde på en gång symmas
med den tunga världen". Någon stund
har jag äfven afvit bort - men för
har jag haft både dessa två flygter mig
erbjuda, och har äfven det flykt, men
tiden dock varit ifrån för att ledas
vid, Men jag kunde väl skänkas
mer jag tänker på Jose, som har
är så ensam, att tala om mig själv
jag som så ofta jag varit, och sedan
har de stora målet för att stanna in, jag

tråkig af, och allra mest, då jag tänker
på det stora målet, som jag dock
hoppas är helt nära. Jag tror jag
ser henne, vika jag bara i gata, för
henne om halser, och bekänna för
henne hela minnet deltagande, men
då jag försvat genom svaghet fördes
känne, vika jag nu bekänna mig
så att jag ej förstår den spända
glansningen, jag hoppas kunna att begy
i hennes öfver att hon med allvar
vika afseende på sitt hjertats för
afväghet, tycker jag minn att de
och isynnerhet i går då gästet väntade
mer ej kom, så beredd hon allt
för ett hjertligt emotagande, och
gick, som aldrig annars nu ha kom
för att emottaga honom.
Hvad den fattas i den "pyssla" med
men med det vackra valset, som

på Ensta, Delftlyda så kunde
"Lärjarens lidande bevisas derigenom
"vara nästan lika nödvändigt för
"Ryskens undervisning som Herrens
"lidande är det för Årslösningen.
Utom denna bok, som nu äro
i slutet, liden jag nästan brist
på lecture, kan dock nu så litet,
hurufore jag ej saknar det så mycket,
att du ej skulle hindra efter
för några Thorvaldsen'stief förberedd
jag dig ja på, redan vid Ensta,
så det måtte väl aldrig skran
na sig mera, liksom strackskriften
lites i helst någon annan skapen
Nu ha vi, innan stulen blir
för sladdig af trohet
Hälsar de deris

Lördags den 19 Augusti

2
Oskade sig till

Sanger är liksom, så som den för
klänge den då snett som vord
ty hvad ej efteraktat för och
lit, i hjertat, af det mer hvar, de
är ej lita att bevara. Dock sula
jag alltid komma den sista, en af
Sångens skona sänger, och såsom
ett uttryck af det hjertats lyf
för mig. Jag är så rodd, attafolind
och spådom, skab för det fantasiska
sinne förblomna min lilla uttryck
och tråkiga vordan. Nu skab för
se, att om jag för några år lif
te, skab jag nos hinner präpa
ditt talomadt många gånger
och hvad jag anser, för om

en så den varmhetad och med-
delar varelse som Carolina O. Lunds
barn "Kerle" uppläst mina läppar
"att mig mig mig förkanna den"
"pris" har jag velat göra till min
egen, så ofta jag den haft för
sig och minne, men ännu är
mina läppar alltså tillstutna
med det gädda Herrens bevisande
och bevisade, hvad kan den val
visa, ännu är beviset på omfärd
af Jesus, Karlak, samt afsmaga och
uttrycket hvad jag för erfara deraf,
då det skule jag väl åtminstone
få den, jag vel älska den sanna
bevisande sidorna stora ting, som
Jesus Karlak till en färdig syndare.
Eder vidergrickelse till på lyktland
tycker jag varit så rätt, att jag
sunder, som ni ej skule kunna
så tjuga samman, åtminstone en

vecka i September, jag är sådd,
att ni för min skuld förkorta en
vistelse den Rätt som det gäffa
här något om så. hade honom
ej sagt mig att han var bortst,
skulle jag förklart, att han befun
begravdes under ruinen, sedan
Carolina O. Karlak, samt med honom
Beck och Bader. En gänlig
vän vet jag du bekräftar, är glad
att du får henne, men saknade
dock de första beskrifningarna
och familjelife.

Jag läste torsdagens nagra ord
af Psalm, som gaf uttryck att
det tankesvar, jag hade i bevisande
på den andra som betygsläsa af
Pavli ord, så han säger "Nu
fröjdor jag mig uti mitt budande
för eder m. m. Gal. 1: 24, som vi
täste tillsammans sista dagen

Landet der 27. 18

Wien Syden

Hvorfor. Så meget som
at de i alene og ^{skulle} ~~skulle~~
ginge, den eller den, der
dock snar, der ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
Det ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
piger og mig ofte under
tid, der ønsker at vide
det og snare forefald
som det ofte ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
tid, der et hals, eller and
altid i indlængen ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
i den trækker, at ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
kunne lerne ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
Thlond ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
være ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
sagde ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
langt ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~

en återseendels stand. Sedan
lämnar jag denna mig beskaffen
denna vinniska kärlek,
och jag att Gud ska vara
med oss innan dess, om jag också
dessa saken förstår så vider
jag mig till. "Om vi inte skulle
komma upp så är Gud större
än vi. Vi ska vet att, detta
är jag som är trost i gå,
och några särskild anledning
kande oss för att då genast.
Om det är något lödagsnatt,
och sist författat, så för jag
nu redan tidigt på lödagsmorgn
någon eders, Wilhelm med, ty
och jag går Kl 9 för Staden

ofta, att man vet det är möjligt
med ett så litet barn är omöjligt
gå i bat. Om det inte så kan han
återvända lödagsafton $\frac{1}{2}$ 7. Mamma
hålltar afven att vika av. Daren
mycket välkomna. Jag fick
ditt brev dagen derpå, Raptur
på angiver både rekall matiga
det, såförlige Capten togs bort.

Anna några veckor om Thorsten
Kommer jag väl att skriva
så att du för veta så länge
som möjligt har jag mer,
hvilket hitills varit med
med vädrolleken.
Jag ej lödagsmorgn

Jest nu fisch jeg veta, att jag i dag skole
gå miste om, att jk se dig - men then det god kan
ida skämt bort mig, att et kvæfve i velt
ohjessadt lita vedtøstet sig. Si mig derfor allet
hvad, som fates, lita mig Pals Lick (gode) Læge eller
eller smiltet. Skulle hvad jeg forklarer dig, det
selvsket, som fæst, si det at det - det, som jeg
og det selvsket blifst skilt (et) bade skende
Pastor Brink har været her og talt hellesomme
ord, tankende på at sige Lige som jeg
først da har været ganske den, si det hvor
ledig stand skule val af en selvsket over
en miste. Helst anvendes, hos den som et
en varmest. Huset har og af laget

men forresten har jeg haft en særde-
gød dag, i afsceende paa Kræfter, og
saa har de været dugtigt anslaaet.

af besøkrande

Derfor blir ^{med} min pige en slut

Gode styrke af.

2
Kommer du, der er et i skoven
sa vider jeg her, der skaber et smukt
at mig, som bekræfter mundtligt med
Så er du og træk, vet jeg da
den liden i Brebungen. Men gå og
ut blide for mig skalt!

Min älskade, försök för mig
för mig skänk också älskade
utan någon ett litet
den vilken säkert ej kan gå utan
Men förstår du väl
ditt den löst, och skänk
älskade, så skänk du
kärlek till mig för
här för mig i världen, står
här för mig i världen, står
och gläder, och jag med
sitt du skänk försök
sitt du skänk försök

Septem Ber 100 along the road
Hammam & Little Baker

With Coast of front the & get
my own ship has a way for
Hammam!

Kära Syster Annar så ska det bli
 i dag 2 veckor som de har varit på
 säga, att det är en öfverfäst på händelsen och
 glömska jag a dag i gåt hennes anseende
 till väntas att i skrifvel Refund till oss. Huru
 till det hade varit. Berone för oss så förhållande
 om en som som en för oss. Refund för att
 att hon, vore, var det mig om en. Igen
 en skickar. Jag kan inte stå här. Jag
 ledsen för händelsen. Jag är en
 lina, hvar för sig. Jag står och

Blåda de sista. Du får kvällen långt
och skuld ständigt sig i återvändande och i
patronande, och i överflödandet i kyrkan. Du
sär i bekännelsen, som vil tra, att tygna
i det annat, är medvetenhet om den sista som
teknisk. Hverj spår på min lifnadsband
men aldrig restad. Du har som skolas för
en människas, utan att du vill att ingen
ack. Du har nu mest liden som en
och skuld. Och skuld! Du är dock
trucken i de dyra synder, att du tror
göra människor för hjert med en si affa
halsa, och att du vill de som vil att
nu, utan att vidare erkännande af den
bemsidande. Du feler att du inte är förmög

gickte mig blit till besök i
här, jag läst dig, själv synta an jag af
pels, och genom ständiga idraga dig för
ning. och åter allt utan och luck.

Att lita dig drögen gundersåda mig
om, hur ni ma, och också bekvämt —
Runde jag, ja jag jag blit, ja jag
jag allt blit, li dag själv, men
Att jag är jag till det jag och
spekta, andra
Utan blit blit bestut ja an jag
i dag ständigt efter funder.

Yale

omst när Herren så älskar dig som
högskolan, för det så vorder du ha
skärmd, tack för alla vänster. Fastän
med mycket befordran tror jag dock att
Herren för mig genom att Lova bli
vinnor mig att alla lycka. För en
Nervösa situationen: var och en av oss
död, ty det är säkert mera nervös
och kraft, och denna sjukdom och de
mig sedan friska. Helt enkelt
och tacka honom för all vänlighet
mig och dig, med honom läsa och
med dig mycket och ^{lata dig} vara en
och när du finner det långt så klokt
infron Gud, men ej inför mig
Angående såk Gud följt, jag har
och en stor och kärlek för mig

Helst mamma och min systrar
hur kanske redan gått in i exil,
och har funnit sig. Rina, Lina,
Louise, Josephine och särskildt
Lillemor, jag hade i dag så mycket
att säga, men orkar ej. Men spör
börsgänningen om jag men Caroline
skiljer sig. Klacken och Peders Litteratur
men gubbrorke Angelique Lober, Hon jag
någon god bok utom den jag fått ifrån
se genom den aka att Laila Emmuelike
bed. Henric Gimm den tården kan
var. Tack alla för deras stora
ädhets och vilhelms, jag har så mycket
att säga att ej förallt och Laila
och vid min sida, och när jag det
har det varit mig ha stora
blid. P. de

fattigaste på Björkfors skola
gångarna mina kläder
måste jag ha min svarta siden-
ning ifall du vill ha den.

Min syster bed för mig till skolan
för att jag vill ej. ganska und-
i tror och förtigelse klara - dock
gör mer än vi tror. Det är ganska
underligt att du, och fastän jag inte
känner tungan stundom som ett
slags gubben i ena sidan och
dockt svart och lita mig i ena
jag har inga svara på dig, kanske
för jag en lek till den. Kanske
spil! det vet jag du annan
och skall inte onskas mig
i den i den i den i den

Kära Moder, Syster och vänner

Några junderaka egodelar och skatter, vet ni,
att jag ej kan, att afse på dem, åt Eden, aldries
inbakt, aldries en sidana. Fattig hemmar jag blott
i denna värld, ty fastän¹⁸¹¹ länga i denna stund
jag med sorg måste tänka på hur synden för
Eden brötskigt de i fröghingliga himmelska
höjarna, liksom jag blott att Gud för sin
sins skak vika tillräkna mig, hvad kan så
ofta tänkandet, syndarnas förtärlighet, frid och fröjd.

Runde jag I af, till Eden hemmar
Det erode, hvad jag sanner vara verdt kalla
för gäpna, är med kjerligt sin som att ni alla
mitte med samma begärlighet emottaga, med
mera trakt¹⁸¹¹ bevara de själ skatter som till Eden
alla till buds.

Mina tre äldre systrar hörras jag ej skola
missförstå, att den lika samma grundläggande, som
skulle komma dem till del, är af mig brötskigt
till de inrättningar och personer, jag i lifstiden
sinnat med intresse, som mina stora gäpna omfatta
~~och de som jag har varit i förhållande till~~
~~och de som jag har varit i förhållande till~~
~~och de som jag har varit i förhållande till~~
~~och de som jag har varit i förhållande till~~
Där min i lifstiden alltid bemakt med span
och i förseende, hörras jag att ni skola
att ni alla i samma

De personer som ^{är} här intagna ber
andra för dem som skänker till
sedan de för och befrägningskostnader är
aftagna.

Det vill jag ej arka skrota

det rent hoppas jag ni
där skick gilla det

om, de har minne från mig, hoppas jag ni ska
få det som jag har, Bysbrevet, Bysbrevet, Bysbrevet

dotter, Självskildern

Angela, Bysbrevet, min skänker samt Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

Josefine, Guldskänker, Bysbrevet, Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

Ernst, Bysbrevet, Bysbrevet, Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

Amenda, Bysbrevet, min nya skänker, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

Mommas Janssen, 3 pr. Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

Det är jag af min skänker, Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

andra, Bysbrevet, Bysbrevet, Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

af mig så har jag den Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet

bestämma en intet som Bysbrevet, Bysbrevet
Bysbrevet, Bysbrevet